

EUROPEJSKI BANK CENTRALNY

EUROSYSTEM

RAPORT KWARTALNY O JEDNOLITYM MECHANIZMIE NADZORCZYM

**Postępy w operacyjnym
wdrażaniu rozporządzenia
w sprawie Jednolitego
Mechanizmu Nadzorczego**

W 2014 r. wszystkie
publikacje EBC
przedstawiają motyw
z banknotu 20 euro.

2014/2

© Europejski Bank Centralny 2014

Adres	Kaiserstrasse 29, 60311 Frankfurt nad Menem, Niemcy
Adres do korespondencji	Postfach 16 03 19, 60066 Frankfurt am Main, Germany
Telefon	+49 69 1344 0
Internet	http://www.ecb.europa.eu

Wszelkie prawa zastrzeżone. Zezwala się na wykorzystanie do celów edukacyjnych i niekomercyjnych pod warunkiem podania źródła.

ISBN	978-92-899-1200-6 (online)
ISSN	2315-375X (online)
Numer katalogowy UE	QB-BM-14-002-PL-N (online)

GŁÓWNE PUNKTY

Niniejszy raport jest drugim z kwartalnych sprawozdań dla Parlamentu Europejskiego, Rady UE i Komisji Europejskiej z postępów we wdrażaniu rozporządzenia w sprawie Jednolitego Mechanizmu Nadzorczego. Raport ten, którego sporządzenie jest wymagane na mocy tego rozporządzenia, obejmuje okres trzech miesięcy **od 4 lutego do 3 maja 2014 roku**¹.

Główne stwierdzenia raportu są następujące:

- **Niemal ukończono tworzenie struktur zarządczych Jednolitego Mechanizmu Nadzorczego, w tym opracowanie odpowiednich zasad i rozwiązań organizacyjnych.** W okresie sprawozdawczym Rada ds. Nadzoru odbyła pięć posiedzeń oraz uchwaliła własny regulamin, na mocy którego powołano Komitet Sterujący. Przyjęta została również decyzja EBC w sprawie ustanowienia Administracyjnej Rady Odwoławczej – obecnie trwa nabór jej członków, prowadzony w trybie zaproszenia do wyrażenia zainteresowania. Bliskie ukończenia są prace nad rozporządzeniem EBC w sprawie ustanowienia zespołu mediacyjnego, które ma zostać formalnie przyjęte w maju. Rada Prezesów uchwaliła decyzję EBC w sprawie przedstawicieli EBC w Radzie ds. Nadzoru i trzech z nich już powołała. Ponadto Rada Prezesów uchwaliła decyzję EBC w sprawie bliskiej współpracy z właściwymi organami krajowymi² uczestniczących państw członkowskich, których walutą nie jest euro.
- **Rozporządzenie ramowe w sprawie Jednolitego Mechanizmu Nadzorczego zostało przyjęte przez Radę Prezesów na wniosek Rady ds. Nadzoru i opublikowane 25 kwietnia 2014 r., wraz z podsumowaniem konsultacji społecznych i zestawieniem wprowadzonych zmian.** Tym samym dochowany został termin 4 maja 2014 r. wyznaczony w rozporządzeniu w sprawie Jednolitego Mechanizmu Nadzorczego. Rozporządzenie ramowe określa praktyczne aspekty stosowania art. 6 rozporządzenia w sprawie Jednolitego Mechanizmu Nadzorczego (dotyczącego współpracy między EBC a właściwymi organami krajowymi w ramach Mechanizmu). Zgodnie z rozporządzeniem w sprawie Jednolitego Mechanizmu Nadzorczego w okresie od 7 lutego do 7 marca 2014 r. projekt rozporządzenia ramowego był przedmiotem konsultacji społecznych. Wyniki konsultacji były bardzo pozytywne i świadczyły o dużym poparciu dla proponowanego podejścia.
- **W okresie sprawozdawczym kontynuowano prace nad instrukcją nadzoru dla Jednolitego Mechanizmu Nadzorczego.** Na podstawie uwag przekazanych przez właściwe organy krajowe udoskonalono model nadzoru dla Jednolitego Mechanizmu Nadzorczego, przedstawiony we wstępnej wersji instrukcji nadzoru, która obejmuje procesy i procedury oraz metodykę nadzoru nad instytucjami istotnymi i mniej istotnymi.

¹ Pierwszy raport kwartalny został opublikowany 4 lutego 2014 r., po upływie trzech miesięcy od dnia wejścia w życie rozporządzenia w sprawie Jednolitego Mechanizmu Nadzorczego, tj. 4 listopada 2013 r.

² Do właściwych organów krajowych zaliczają się także krajowe banki centralne mające kompetencje nadzorcze.

Instrukcja przeznaczona dla pracowników Jednolitego Mechanizmu Nadzorczego jest dokumentem dynamicznym, który będzie regularnie aktualizowany zarówno przed, jak i po 4 listopada 2014 r. EBC opublikuje także przewodnik po praktyce nadzoru, precyzujący funkcje, zadania i procesy Jednolitego Mechanizmu Nadzorczego.

- **Rozpoczęto tworzenie wspólnych zespołów nadzorczych, które będą stanowić główną strukturę operacyjną prowadzenia nadzoru w ramach Jednolitego Mechanizmu Nadzorczego.** Wspólne zespoły nadzorcze będą bezpośrednio nadzorować około 130 grup bankowych uznanych za istotne zgodnie z rozporządzeniem w sprawie Jednolitego Mechanizmu Nadzorczego. Utworzenie sprawnie funkcjonujących wspólnych zespołów nadzorczych należy do głównych zadań, jakie należy ukończyć, aby Jednolity Mechanizm Nadzorczy mógł w terminie, tj. 4 listopada 2014 r., objąć zadania nadzorcze. Oprócz zapewnienia odpowiednich kadr konieczne jest stworzenie infrastruktury operacyjnej, zorganizowanie szkoleń i wprowadzenie efektywnych rozwiązań organizacyjnych. Rekrutacja i prace przygotowawcze idą w dobrym tempie; przewiduje się, że do końca czerwca zostaną powołani wszyscy koordynatorzy wspólnych zespołów nadzorczych, a do końca lata większość z nich rozpocznie pracę w EBC. Postępy w tym ważnym obszarze prac będą przez cały rok uważnie monitorowane.
- **Tempo rekrutacji personelu Jednolitego Mechanizmu Nadzorczego jest obecnie zadowalające, po początkowych opóźnieniach w obsadzie wyższych stanowisk kierowniczych.** Rekrutacja przebiega zasadniczo od wyższych do niższych stanowisk, a plany wewnętrzne zmodyfikowano w taki sposób, aby uwzględnić terminy rozpoczęcia pracy przez kierowników wyższego szczebla oraz zapewnić liczbę pracowników pozwalającą na rozpoczęcie działalności przez Jednolity Mechanizm Nadzorczy. Wysoka liczba kandydatur (ponad 8 tys. na dotychczas ogłoszone stanowiska) świadczy o dużym zainteresowaniu zatrudnieniem w Jednolitym Mechanizmie Nadzorczym. Terminowe obsadzenie stanowisk jest zatem kolejnym ważnym zadaniem Mechanizmu.
- **Znacznie posunął się do przodu proces wszechstronnej oceny.** Po zakończeniu wyboru portfeli aktywów, które zostaną poddane badaniu w ramach przeglądu jakości, rozpoczęto etap wykonawczy. W dniu 29 kwietnia 2014 r. ogłoszono szczegółowy scenariusz testu warunków skrajnych, ustalony przez Europejski Urząd Nadzoru Bankowego (EUNB), a przygotowany we współpracy z Europejską Radą ds. Ryzyka Systemowego (ERRS) i Europejskim Bankiem Centralnym.
- **Rada ds. Nadzoru zatwierdziła instrukcję sprawozdawczości nadzorczej, określającą ramowe zasady dotyczące danych na potrzeby prowadzenia nadzoru.** Jest to dokument wewnętrzny, w którym przedstawiono metodykę sprawozdawczości nadzorczej oraz opisano ramowe zasady dotyczące danych i sprawozdań w Jednolitym Mechanizmie Nadzorczym.

- Bardzo zaawansowane są też **prace przygotowawcze** w wielu innych obszarach, takich jak infrastruktura informatyczna, zarządzanie kadrami, zaplecze biurowe, komunikacja wewnętrzna i zewnętrzna, przepisy ramowe w sprawie opłat nadzorczych, logistyka oraz służby prawne i statystyczne.

1 WSTĘP

Rozporządzenie w sprawie Jednolitego Mechanizmu Nadzorczego³ stanowi, że od 3 listopada 2013 r. Europejski Bank Centralny (EBC) ma składać kwartalne sprawozdania z postępów w operacyjnym wdrażaniu tego rozporządzenia Parlamentowi Europejskiemu, Radzie UE i Komisji Europejskiej.

Zgodnie z porozumieniami z Parlamentem Europejskim⁴ i Radą UE⁵ w sprawie rozliczania się z odpowiedzialności sprawozdania te powinny obejmować między innymi:

- wewnętrzne przygotowania, organizację i planowanie pracy
- szczegółowe ustalenia dokonane w celu spełnienia wymogu rozdziału pionu polityki pieniężnej od pionu nadzoru
- współpracę z innymi właściwymi organami krajowymi lub unijnymi
- przeszkody napotkane przez EBC podczas przygotowań do zadań nadzorczych
- problematyczne zdarzenia, zmiany w kodeksie postępowania.

Pierwszy raport kwartalny o Jednolitym Mechanizmie Nadzorczym, opublikowany 4 lutego 2014 r., obejmował nie tylko okres od 3 listopada 2013 r. do 3 lutego 2014 r., lecz także prace przygotowawcze wykonane po szczycie strefy euro z 29 czerwca 2012 r.

Niniejszy – drugi – raport obejmuje okres od 4 lutego do 3 maja 2014 r. Został sporządzony przez pracowników EBC i zatwierdzony przez Radę ds. Nadzoru, w konsultacji z Radą Prezesów EBC.

Trzeci raport kwartalny zostanie opublikowany na początku sierpnia 2014 r.

³ Rozporządzenie Rady (UE) nr 1024/2013 z dnia 15 października 2013 r. powierzające Europejskiemu Bankowi Centralnemu szczególne zadania w odniesieniu do polityki związanej z nadzorem ostrożnościowym nad instytucjami kredytowymi (Dz.U. L 287 z 29.10.2013, s. 63).

⁴ Porozumienie międzyinstytucjonalne między Parlamentem Europejskim a Europejskim Bankiem Centralnym w sprawie praktycznych zasad egzekwowania demokratycznej odpowiedzialności i sprawowania nadzoru nad wykonywaniem zadań powierzonych EBC w ramach jednolitego mechanizmu nadzorczego (Dz.U. L 320 z 30.11.2013, s. 1).

⁵ Protokół ustaleń między Radą Unii Europejskiej a Europejskim Bankiem Centralnym w sprawie współpracy dotyczącej procedur związanych z jednolitym mechanizmem nadzorczym, który wszedł w życie 12 grudnia 2013 r.

2 USTANOWIENIE STRUKTUR ZARZĄDCZYCH JEDNOLITEGO MECHANIZMU NADZORCZEGO

2.1 RADA DS. NADZORU

Mianowano kilku kolejnych członków Rady ds. Nadzoru.

Sabine Lautenschläger wzięła udział w wysłuchaniu przed Komisją Gospodarczą i Monetarną Parlamentu Europejskiego 3 lutego 2014 r., a następnie została mianowana przez Radę UE wiceprzewodniczącą Rady ds. Nadzoru z dniem 12 lutego 2014 r.

6 marca 2014 r. zostało powołanych przez Radę Prezesów trzech przedstawicieli EBC do Rady ds. Nadzoru:

- **Ignazio Angeloni**, wcześniej Dyrektor Generalny ds. Polityki Makroostrożnościowej i Stabilności Finansowej w EBC, został mianowany z dniem 6 marca 2014 r.
- **Sirkka Hämäläinen**, która w latach 1998–2003 była członkiem Zarządu EBC, obejmie stanowisko w Radzie ds. Nadzoru w maju 2014 r.
- **Julie Dickson**, która obecnie stoi na czele Office of the Superintendent of Financial Institutions – głównego organu regulacyjnego i nadzorczego sektora finansowego w Kanadzie, obejmie stanowisko w sierpniu 2014 r.

W dniu 31 marca 2014 r. Rada ds. Nadzoru, po konsultacji z Radą Prezesów, uchwaliła własny regulamin. Regulamin ten wszedł w życie 1 kwietnia 2014 r., a następnie został opublikowany w serwisie internetowym EBC. Stanowi on uzupełnienie Regulaminu EBC, który znowelizowano w styczniu 2014 r., aby szczegółowo określić relację pomiędzy Radą Prezesów a Radą ds. Nadzoru.

2.2 KOMITET STERUJĄCY

W regulaminie Rady ds. Nadzoru umieszczono również zapisy dotyczące Komitetu Sterującego.

W skład Komitetu Sterującego wchodzi ośmiu członków Rady ds. Nadzoru:

- przewodniczący
- wiceprzewodniczący
- jeden z przedstawicieli EBC
- pięciu przedstawicieli właściwych organów krajowych.

Kadencja każdego z pięciu przedstawicieli właściwych organów krajowych trwa jeden rok. Aby zapewnić równowagę i rotację pomiędzy właściwymi organami krajowymi, zostały one podzielone na cztery grupy, według rankingu opartego na łącznej wartości skonsolidowanych aktywów bankowych w poszczególnych uczestniczących państwach członkowskich. W Komitecie Sterującym zawsze musi zasiadać co najmniej jeden przedstawiciel każdej grupy.

Zadaniem Komitetu Sterującego jest wspomaganie prac Rady ds. Nadzoru i przygotowywanie jej posiedzeń. Pierwsze posiedzenie Komitetu odbyło się 27 marca 2014 r.

2.3 ADMINISTRACYJNA RADA ODWOŁAWCZA

Rozporządzenie w sprawie Jednolitego Mechanizmu Nadzorczego przewiduje, że EBC utworzy Administracyjną Radę Odwoławczą, której zadaniem będzie przeprowadzanie wewnętrznego przeglądu administracyjnego decyzji podjętych przez EBC w ramach wykonywania uprawnień nadanych mu przez to rozporządzenie. Jest to organ wewnętrzny, w którego skład wejdzie pięć osób o doskonałej reputacji, będących obywatelami jednego z państw członkowskich i mających udokumentowaną wiedzę i doświadczenie zawodowe na odpowiednio wysokim poziomie w dziedzinie bankowości i innych usług finansowych, w tym również w zakresie nadzoru.

Rolą Administracyjnej Rady Odwoławczej będzie przeprowadzanie przeglądu decyzji nadzorczych na wniosek osoby fizycznej lub prawnej, która jest adresatem takiej decyzji lub której ona bezpośrednio i osobiście dotyczy. Przedmiotem rewizji powinna być proceduralna i merytoryczna zgodność kwestionowanych decyzji z rozporządzeniem w sprawie Jednolitego Mechanizmu Nadzorczego.

Projekt decyzji EBC w sprawie ustanowienia Administracyjnej Rady Odwoławczej i jej regulaminu operacyjnego został przedłożony do konsultacji Radzie ds. Nadzoru, a następnie omówiony i przyjęty przez Radę Prezesów 16 kwietnia 2014 r. Członkowie Administracyjnej Rady Odwoławczej zostaną wyłonieni w trybie zaproszenia do wyrażenia zainteresowania, ogłoszonego przez EBC 1 maja 2014 r. i opublikowanego w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

2.4 ZESPÓŁ MEDIACYJNY

Aby ułatwić zapewnienie rozdziału funkcji związanych z polityką pieniężną od zadań nadzorczych, rozporządzenie w sprawie Jednolitego Mechanizmu Nadzorczego przewiduje utworzenie jeszcze jednego organu wewnętrznego: zespołu mediacyjnego. Jego zadaniem będzie rozstrzyganie – na wniosek właściwego organu krajowego – różnic zdań dotyczących

sprzeciwu Rady Prezesów wobec projektu decyzji przygotowanego przez Radę ds. Nadzoru. W zespole mediacyjnym musi więc zasiadać po jednej osobie z każdego uczestniczącego państwa członkowskiego, wybranej spośród członków Rady Prezesów i Rady ds. Nadzoru.

Projekt rozporządzenia EBC w sprawie ustanowienia zespołu mediacyjnego i jego regulaminu został przedłożony do konsultacji Radzie ds. Nadzoru, a następnie omówiony i ogólnie przyjęty przez Radę Prezesów 21 marca 2014 r. Formalne uchwalenie ma nastąpić w maju po udostępnieniu wszystkich wersji językowych.

3 USTANOWIENIE PIONU NADZORU W EBC

3.1 ORGANIZACJA

Na potrzeby wypełniania funkcji nadzorczej przez EBC utworzono cztery nowe dyrekcje generalne oraz odrębny Sekretariat Rady ds. Nadzoru. Następnie kontynuowano tworzenie struktury organizacyjnej.

I i II Dyrekcja Generalna Nadzoru Mikroostrożnościowego, które będą się zajmować bieżącym nadzorem bezpośrednim nad około 130 istotnymi grupami bankowymi, składają się – odpowiednio – z siedmiu i ośmiu działów. Obecnie prowadzony jest podział banków pomiędzy obie dyrekcje generalne, zgodnie z podejściem opartym na ryzyku, tj. z uwzględnieniem ekspozycji banków, stopnia ich złożoności oraz modeli biznesowych. 30 banków o największym znaczeniu systemowym zostało przydzielonych do I Dyrekcji Generalnej Nadzoru Mikroostrożnościowego, zaś pozostałe banki – do II Dyrekcji.

III Dyrekcja Generalna Nadzoru Mikroostrożnościowego, która odpowiada za nadzór pośredni nad mniej istotnymi bankami, liczy trzy działy:

- Wsparcia Analitycznego i Metodycznego
- Nadzoru Ogólnego nad Instytucjami i Sektorami
- Nadzoru Ogólnego i Stosunków z Właściwymi Organami Krajowymi.

IV Dyrekcja Generalna Nadzoru Mikroostrożnościowego, do której kompetencji należą sprawy horyzontalne i specjalistyczne, obejmuje dziesięć działów:

- Zezwoleń
- Egzekwowania Prawa i Sankcji

- Modeli Wewnętrznych
- Rozwoju Metod i Standardów Nadzoru
- Planowania i Koordynacji Programów Badań Nadzorczych
- Scentralizowanych Inspekcji Terenowych
- Zapewnienia Jakości Nadzoru
- Zarządzania Kryzysowego
- Polityki Nadzorczej
- Nadzorczej Analizy Ryzyka.

W siedmiu z dziesięciu działów utworzono dodatkowe jednostki organizacyjne w formie sekcji, po dwie na dział. Powołano także samodzielne Centralne Biuro Operacyjne z zadaniem określenia funkcji informatycznych, które są potrzebne Dyrekcjom Generalnym Nadzoru Mikroostrożnościowego, a zapewniane będą przez Dyрекcję Generalną Systemów Informatycznych i Dyрекcję Generalną Statystyki.

Wreszcie – utworzono odrębny **Sekretariat Rady ds. Nadzoru** jako jedną jednostkę organizacyjną w randze dyrekcji, składającą się z dwóch sekcji:

- Procedur Decyzyjnych
- Polityki Decyzyjnej.

3.2 PERSONEL

Rekrutacja pracowników Jednolitego Mechanizmu Nadzorczego prowadzona jest metodą zstępującą, poczynając od stanowisk kierowniczych wyższego szczebla.

Aby uwzględnić terminy rozpoczęcia pracy przez kierowników wyższego szczebla oraz zapewnić liczbę pracowników pozwalającą na terminowe rozpoczęcie działalności przez Jednolity Mechanizm Nadzorczy, odpowiednio zmodyfikowano plany wewnętrzne.

Do początku marca pracę rozpoczęło dziesięciu kierowników wyższego szczebla, którzy uczestniczyli następnie w naborze kadry kierowniczej średniego szczebla.

Pierwszeństwo miała przy tym rekrutacja kadry kierowniczej średniego szczebla do I i II Dyrekcji Generalnej Nadzoru Mikroostrożnościowego, w związku z koniecznością utworzenia gotowych do działania wspólnych zespołów nadzorczych, oraz rekrutacja do trzech

działów IV Dyrekcji Generalnej Nadzoru Mikroostrożnościowego (tj. Rozwoju Metod i Standardów Nadzoru, Nadzorczej Analizy Ryzyka oraz Planowania i Koordynacji Programów Badań Nadzorczych). Przewiduje się, że do maja pracę rozpocznie większość spośród 18 kierowników działów. Dodatkowo w ciągu kilku najbliższych miesięcy do EBC będzie stopniowo dołączać około 100 kierowników sekcji i doradców, którzy zostali już zatrudnieni w tych priorytetowych obszarach. Nabór kadry kierowniczej średniego szczebla do III Dyrekcji Generalnej Nadzoru Mikroostrożnościowego zakończy się w okolicach maja, zaś pozostałej kadry kierowniczej średniego szczebla do IV Dyrekcji Generalnej Nadzoru Mikroostrożnościowego – przed początkiem lata.

Równolegle na początku lutego ogłoszono nabór inspektorów do I i II Dyrekcji Generalnej Nadzoru Mikroostrożnościowego. Przewiduje się, że do czerwca zostanie zatrudnionych około 280 inspektorów, a rekrutacja pozostałej grupy około 260 osób do III i IV Dyrekcji Generalnej Nadzoru Mikroostrożnościowego zakończy się między lipcem a wrześniem.

Sprawnie przebiega również nabór do „wspólnych służb” EBC (informatyka, zarządzanie kadrami, służby prawne, budżet, statystyka, komunikacja i administracja), przy czym rekrutacja kadry kierowniczej średniego szczebla i kadry eksperckiej w przeważającej części prowadzona jest równolegle.

Przejdźciowo do EBC zostało już – lub zostanie – oddelegowanych około 200 ekspertów z właściwych organów krajowych, którzy będą pomagać w realizacji bieżących zadań operacyjnych. Ostatnia grupa około 120 oddelegowanych pracowników ma rozpocząć pracę w maju i czerwcu.

Pierwsze postępowania rekrutacyjne potwierdziły, że harmonogram naboru jest realistyczny. Ważne jest jednak, aby utrzymać obecne tempo rekrutacji, zwłaszcza pod względem czasu potrzebnego do przetworzenia zgłoszeń i ukończenia naboru. Wysoka liczba kandydatur (ponad 8 tys. na dotychczas ogłoszone stanowiska) świadczy o dużym zainteresowaniu zatrudnieniem w Jednolitym Mechanizmie Nadzorczym; tendencja ta powinna się potwierdzić w następnych grupach kandydatów. Aby ograniczyć zagrożenia dotyczące jakości i tempa procesu rekrutacji, EBC wprowadził różne narzędzia przesiewowe (np. testy internetowe, zdalne egzaminy pisemne czy rozmowy kwalifikacyjne umożliwiające wstępną selekcję techniczną), których można używać odpowiednio do potrzeb, w zależności od liczby kandydatów.

Dodatkowym zagrożeniem mogą być dłuższe od przewidywanych okresy wypowiedzenia, uniemożliwiające odpowiednio szybkie skompletowanie zespołów (w szczególności dlatego, że wiele instytucji, z których pochodzą nowi pracownicy, jest obecnie silnie zaangażowanych w realizację wszechstronnej oceny). W każdym razie panuje powszechna zgoda, że szybkość rekrutacji nie może odbić się na jej jakości.

3.3 UTWORZENIE WSPÓLNYCH ZESPOŁÓW NADZORCZYCH

Nadzór operacyjny nad istotnymi bankami będzie prowadzony przez wspólne zespoły nadzorcze. Każdym zespołem będzie zarządzać koordynator z ramienia EBC, a w skład zespołów będą wchodzić inspektorzy zarówno z EBC, jak i z właściwych organów krajowych uczestniczących państw członkowskich.

Prowadzone przez EBC postępowania rekrutacyjne i prace przygotowawcze związane ze wspólnymi zespołami nadzorczymi są coraz bardziej zaawansowane. Jak już wspomniano, rekrutacja kadry kierowniczej średniego szczebla do I i II Dyrekcji Generalnej Nadzoru Mikroostrożnościowego przebiega zgodnie z planem. Przewiduje się, że do końca czerwca zostaną mianowani wszyscy koordynatorzy wspólnych zespołów nadzorczych, a do końca lata większość z nich rozpocznie pracę w EBC. Posuwa się naprzód także nabór do wspólnych zespołów nadzorczych – przewiduje się, że spośród 280 pracowników, którzy zostali wybrani do czerwca, 200-osobowa grupa uznawana za niezbędną do tego, aby wspólne zespoły nadzorcze mogły zacząć działać, rozpocznie pracę do września. Pozostali pracownicy, stanowiący niejako bufor bezpieczeństwa, dołączą do EBC w październiku.

Od roku trwają przygotowania mające umożliwić wspólnym zespołom nadzorczym przystąpienie do pracy. Obejmują one opracowanie instrukcji nadzoru, określenie roli i zadań wspólnych zespołów nadzorczych na poszczególnych etapach procesu nadzoru oraz ustalenie ich struktury organizacyjnej i potrzeb kadrowych.

Niedawno I i II Dyrekcja Generalna Nadzoru Mikroostrożnościowego stworzyły kilka obszarów zadaniowych, aby określić zadania, procedury i infrastrukturę konieczne do osiągnięcia przez wspólne zespoły nadzorcze pełnej gotowości operacyjnej do listopada 2014 r. Obszary te obejmują w szczególności następujące priorytetowe zadania:

- opracowanie strategii i procedur oraz rozstrzygnięcie kwestii organizacyjnych
- nawiązanie stosunków z najważniejszymi interesariuszami, zwłaszcza właściwymi organami krajowymi
- rozpoznanie profili ryzyka i opracowanie strategii nadzorczych wobec istotnych instytucji
- przygotowanie do sprawnego przejęcia zadań nadzorczych
- przygotowanie stałych zadań i czynności związanych z bieżącym nadzorem po objęciu funkcji nadzorczej.

W ramach tego procesu I i II Dyrekcja Generalna Nadzoru Mikroostrożnościowego prowadzą prace przygotowawcze, by umożliwić wspólnym zespołom nadzorczym zarządzanie wynikami wszechstronnej oceny oraz ewentualną reakcją organów nadzoru.

3.4 ROZDZIAŁ FUNKCJI

Zgodnie z rozporządzeniem w sprawie Jednolitego Mechanizmu Nadzorczego EBC powinien uchwalić i opublikować zasady wewnętrzne mające zapewnić rozdział pionu nadzoru od pionu polityki pieniężnej (i innych zadań EBC), w tym zasady dotyczące zachowania tajemnicy służbowej i wymiany informacji.

Wprowadzono już szereg procedur, aby rozdział ten – w aspekcie organizacyjnym i decyzyjnym – faktycznie miał miejsce. Poza tym od 2015 r. dalszym potwierdzeniem i wzmocnieniem rozdziału organizacyjnego obu pionów będzie ich fizyczne usytuowanie w różnych dzielnicach Frankfurtu:

- pracownicy odpowiedzialni za nadzór bankowy będą zajmować położony w centrum Frankfurtu budynek Eurotower, który jest obecną siedzibą EBC
- pracownicy odpowiedzialni za politykę pieniężną i inne zadania EBC będą ulokowani w nowej siedzibie EBC, która jest obecnie budowana we frankfurckiej dzielnicy Ostend.

Trwają również prace nad określeniem zasad wymiany informacji pomiędzy pionem nadzoru a pionem polityki pieniężnej i pozostałymi funkcjami. Zasady te zostaną opracowane w pełnym i ścisłym poszanowaniu obowiązujących przepisów o ochronie informacji niejawnych (zwłaszcza dyrektywy w sprawie wymogów kapitałowych CRD IV⁶ i rozporządzenia Rady (WE) nr 2533/98 z dnia 23 listopada 1998 r. dotyczącego zbierania informacji statystycznych przez Europejski Bank Centralny⁷) oraz ogólnych wymogów zachowania tajemnicy służbowej zawartych w Statucie ESBC. EBC jest przekonany, że zdoła osiągnąć pełny i skuteczny rozdział obu pionów, a przy tym – gdy to możliwe i pożądane – odnieść wszystkie spodziewane korzyści z umiejscowienia ich obu w obrębie tej samej instytucji.

3.5 KODEKS POSTĘPOWANIA DLA PERSONELU I KIEROWNICTWA EBC ZAANGAŻOWANYCH W NADZÓR BANKOWY

Zgodnie z rozporządzeniem w sprawie Jednolitego Mechanizmu Nadzorczego Rada Prezesów EBC powinna opracować i opublikować kodeks postępowania dla personelu i kierownictwa EBC zaangażowanych w nadzór bankowy. EBC opracowuje obecnie odpowiednie zasady etyki

⁶ Dz.U. L 176 z 27.6.2013, s. 338.

⁷ Dz.U. L 318 z 27.11.1998, s. 8.

zawodowej w ramach ogólnego przeglądu ramowych zasad etycznych, które obowiązują wszystkich pracowników EBC. W nowych zasadach zostaną uwzględnione wymogi ustanowione w rozporządzeniu w sprawie Jednolitego Mechanizmu Nadzorczego i porozumieniu międzyinstytucjonalnym. Projekt kodeksu zostanie wkrótce przedłożony Radzie ds. Nadzoru i organom decyzyjnym EBC, po konsultacji z przedstawicielami pracowników EBC. Zgodnie z porozumieniem międzyinstytucjonalnym EBC poinformuje Parlament Europejski o najważniejszych zapisach przygotowywanego kodeksu postępowania przed jego uchwaleniem. Przewiduje się, że nowe zasady wejdą w życie, zanim w listopadzie 2014 r. EBC w pełni obejmie funkcję nadzorczą.

4 RAMY PRAWNE

4.1 KONSULTACJE SPOŁECZNE NA TEMAT PROJEKTU ROZPORZĄDZENIA RAMOWEGO EBC W SPRAWIE JEDNOLITEGO MECHANIZMU NADZORCZEGO

Zgodnie z rozporządzeniem w sprawie Jednolitego Mechanizmu Nadzorczego EBC powinien przyjąć, po konsultacji z właściwymi organami krajowymi i na podstawie propozycji Rady ds. Nadzoru, ramy prawne określające praktyczne aspekty stosowania art. 6 tego rozporządzenia, dotyczącego współpracy między EBC i właściwymi organami krajowymi w ramach Mechanizmu. Ramy te mają formę rozporządzenia EBC (rozporządzenie ramowe w sprawie Jednolitego Mechanizmu Nadzorczego).

Po przekazaniu projektu rozporządzenia ramowego Komisji Gospodarczej i Monetarnej Parlamentu Europejskiego, zgodnie z odpowiednimi postanowieniami porozumienia międzyinstytucjonalnego, przez cztery tygodnie od 7 lutego do 7 marca 2014 r. trwały konsultacje społeczne dotyczące tego projektu. Ponadto 19 lutego w siedzibie EBC odbyło się wysłuchanie publiczne, podczas którego interesariusze mogli po raz pierwszy zadać pytania dotyczące tekstu projektu.

Wyniki konsultacji były bardzo dobre. EBC otrzymał w wyznaczonym terminie 36 zestawów uwag. Wśród respondentów znalazły się europejskie i krajowe stowarzyszenia rynkowe i bankowe, instytucje finansowe i kredytowe, banki centralne i organy nadzoru (spoza strefy euro) oraz ministerstwa finansów; uwagi zgłosili też prawnicy. Wszystkie uwagi zostały opublikowane w serwisie internetowym EBC.

Większość uwag miała charakter techniczny – dotyczyły one wyjaśnienia lub zmiany konkretnych zapisów, co świadczy o powszechnym poparciu dla ogólnego podejścia przyjętego w projekcie rozporządzenia ramowego. Najczęściej poruszonymi tematami były:

- zasady proceduralne dotyczące podejmowania przez EBC decyzji nadzorczych (np. prawo do wysłuchania, dostęp do akt, reżim językowy)
- metodyka oceny istotności nadzorowanych podmiotów
- kwestie związane z paszportami
- system bliskiej współpracy
- status nadzorowanych podmiotów mniej istotnych.

Respondenci pytali także o funkcjonowanie wspólnych zespołów nadzorczych oraz o czynności kontrolne na miejscu – i ogólnie, jak od listopada 2014 r. będzie działać Jednolity Mechanizm Nadzorczy. Rozporządzenie ramowe⁸ zostało opublikowane przez EBC 25 kwietnia 2014 r., wraz z podsumowaniem konsultacji⁹, w którym dokładniej omówiono otrzymane uwagi i przedstawiono w zarysie wynikające z nich zmiany, które wprowadzono do projektu rozporządzenia ramowego.

4.2 DECYZJA EBC W SPRAWIE BLISKIEJ WSPÓŁPRACY

Procedura ustanawiania bliskiej współpracy – zwłaszcza w odniesieniu do wniosków o przystąpienie do współpracy, oceny tych wniosków przez EBC oraz możliwości zawieszenia i rozwiązania bliskiej współpracy – została określona w decyzji EBC/2014/5 z dnia 31 stycznia 2014 r. w sprawie bliskiej współpracy z właściwymi organami krajowymi uczestniczących państw członkowskich, których walutą nie jest euro. Decyzja ta weszła w życie 27 lutego 2014 r.

Decyzja EBC 2014/5 określa proceduralne zasady ustanawiania bliskiej współpracy, natomiast w rozporządzeniu ramowym wskazano, jak ma ona przebiegać i jak będzie prowadzony nadzór po jej ustanowieniu. Zatem oba akty prawne są uzupełnieniem zapisów w sprawie bliskiej współpracy przedstawionych w art. 7 rozporządzenia w sprawie Jednolitego Mechanizmu Nadzorczego.

Dotychczas żadne z państw członkowskich, których walutą nie jest euro, nie powiadomiło pozostałych państw członkowskich, Komisji Europejskiej, EBC ani Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego (EUNB) o złożeniu wniosku o nawiązanie bliskiej współpracy z EBC

⁸ http://www.ecb.europa.eu/ecb/legal/pdf/pl_reg_ecb_2014_17_f_sign.pdf

⁹ <http://www.ecb.europa.eu/ssm/consultations/shared/pdf/framework/draft-ssm-framework-regulation-feedback.en.pdf>

(zgodnie z procedurami określonymi w rozporządzeniu w sprawie Jednolitego Mechanizmu Nadzorczego i w decyzji EBC/2014/5).

4.3 ZALECENIE EBC W SPRAWIE ZMIAN DO ROZPORZĄDZENIA RADY (WE) NR 2532/98 – SANKCJE

W dniu 25 kwietnia 2014 r. EBC opublikował zalecenie¹⁰ w sprawie nowelizacji rozporządzenia Rady (WE) nr 2532/98 z dnia 23 listopada 1998 r. dotyczącego uprawnień EBC do nakładania sankcji¹¹, aby sprecyzować przepisy dotyczące:

- sankcji, jakie może nakładać EBC w ramach wykonywania zadań banku centralnego innych niż nadzorcze
- kar administracyjnych, jakie może nakładać EBC w ramach wykonywania zadań nadzorczych.

Nowelizacja ma zapewnić skuteczne i spójne stosowanie rozporządzenia (WE) nr 2532/98 i rozporządzenia w sprawie Jednolitego Mechanizmu Nadzorczego w kontekście Jednolitego Mechanizmu. W celu wykonania swoich zadań nadzorczych wynikających z rozporządzenia w sprawie Jednolitego Mechanizmu Nadzorczego EBC może nakładać administracyjne kary pieniężne za naruszenie stosowanego bezpośrednio prawa UE¹² oraz sankcje „w przypadku naruszeń rozporządzeń lub decyzji EBC”¹³ (dalej określane łącznie jako „kary administracyjne”). Zasady i procedury nakładania administracyjnych kar pieniężnych za złamanie stosowanego bezpośrednio prawa unijnego na mocy art. 18 ust. 1 rozporządzenia w sprawie Jednolitego Mechanizmu Nadzorczego zostały określone w tym rozporządzeniu i dodatkowo sprecyzowane w rozporządzeniu ramowym. Na mocy art. 18 ust. 7 rozporządzenia w sprawie Jednolitego Mechanizmu Nadzorczego EBC może nakładać sankcje za naruszenie jego własnych rozporządzeń i decyzji, zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 2532/98¹⁴. W tej sytuacji szczególnie ważne jest stworzenie spójnego systemu nakładania przez EBC kar administracyjnych w ramach pełnienia przez niego zadań nadzorczych wynikających z rozporządzenia w sprawie Jednolitego Mechanizmu Nadzorczego.

¹⁰ http://www.ecb.europa.eu/ecb/legal/pdf/en_rec_ecb_2014_19.pdf

¹¹ Dz.U. L 318 z 27.11.98, s. 4.

¹² Artykuł 18 ust. 1 rozporządzenia w sprawie Jednolitego Mechanizmu Nadzorczego stanowi, że EBC może nakładać kary administracyjne „w przypadku gdy instytucje kredytowe, finansowe spółki holdingowe lub finansowe spółki holdingowe o działalności mieszanej naruszają – umyślnie lub w wyniku zaniedbania – wymóg obowiązujący na mocy mających bezpośrednie zastosowanie aktów unijnego prawa, w związku z czym istnieje obowiązek upoważnienia właściwych organów – na mocy stosownego unijnego prawa – do nakładania administracyjnych sankcji finansowych”.

¹³ Artykuł 18 ust. 7 rozporządzenia w sprawie Jednolitego Mechanizmu Nadzorczego.

¹⁴ Ponadto art. 18 ust. 4 rozporządzenia w sprawie Jednolitego Mechanizmu Nadzorczego nakłada na EBC wymóg stosowania art. 18 zgodnie z aktami wskazanymi w art. 4 ust. 3 akapit pierwszy rozporządzenia (UE) nr 1024/2013, w razie potrzeby łącznie z procedurami określonymi w rozporządzeniu (WE) nr 2532/98.

Ponadto niektóre przepisy rozporządzenia (WE) nr 2532/98 są różne od przepisów rozporządzenia w sprawie Jednolitego Mechanizmu Nadzorczego. Dotyczy to w szczególności górnego limitu grzywien i okresowych kar pieniężnych, przepisów proceduralnych i terminów przedawnienia określonych w rozporządzeniu (WE) nr 2532/98. Kwestie te zostały uwzględnione w zalecanych zmianach do tego rozporządzenia.

4.4 PROJEKT ROZPORZĄDZENIA EBC W SPRAWIE OPŁAT NADZORCZYCH

Szczegółowe informacje dotyczące projektu rozporządzenia EBC w sprawie opłat nadzorczych – zob. punkt 6.2.

5 MODEL NADZORU

5.1 UKOŃCZENIE INSTRUKCJI NADZORU

Instrukcja nadzoru to dokument wewnętrzny przeznaczony dla pracowników Jednolitego Mechanizmu Nadzorczego. Obejmuje procesy, procedury i metodykę nadzoru nad instytucjami istotnymi i mniej istotnymi, z uwzględnieniem ogólnie przyjętych zasad funkcjonowania Jednolitego Mechanizmu Nadzorczego. Opisuje też procedury współpracy w obrębie Mechanizmu oraz z organami spoza niego.

Wstępny projekt instrukcji został przedstawiony Radzie ds. Nadzoru na jej pierwszym posiedzeniu 30 stycznia 2014 r. Jest to jednak dokument dynamiczny, który będzie się zmieniać w miarę dopracowywania metodyki na podstawie kalibracji i ulepszania procedur zgodnie z uwagami zgłaszanymi przez właściwe organy krajowe. Instrukcja będzie zatem regularnie aktualizowana zarówno przed 4 listopada 2014 r., kiedy EBC przystąpi do realizacji zadań nadzorczych, jak i po tej dacie.

Ponieważ metodyka oceny ryzyka oraz kwantyfikacji kapitału i płynności w ramach procesu przeglądu i oceny nadzorczej (Supervisory Review and Evaluation Process, SREP)¹⁵ w dużym stopniu zależy od dostępności i jakości przekazywanych danych nadzorczych, dokłada się znacznych starań, by poprawić zakres i jakość tych danych, a także informacji nadzorczych wykorzystywanych w analizie.

Przeprowadzono, dokładając wszelkich starań, trzy pilotażowe operacje zbierania danych z udziałem właściwych organów krajowych. Szczególną uwagę zwrócono przy tym na

¹⁵ Jest to proces, według którego prowadzi się przegląd nadzorczy i ewentualnie wyznacza nadzorowanemu podmiotowi dalsze wymagania dotyczące określonych dodatkowych funduszy własnych, ujawnień lub płynności bądź stosuje się wobec niego inne środki.

podstawowe zmienne oraz rewizje i korekty zmiennych odstających lub brakujących. W rezultacie stwierdzono istotne problemy związane z porównywalnością i jakością danych, wynikające np. z różnic między krajowymi zasadami rachunkowości, co utrudnia ocenę danych, współczynników płynności i wskaźników ryzyka stopy procentowej. Jednocześnie znacząco ulepszono metodykę, aby odzwierciedlić wpływ określonych modeli biznesowych lub konkretnych sytuacji na wartości wskaźników.

Szczególną uwagę poświęcono też poszerzeniu źródeł danych rynkowych, by poprawić dokładność i głębokość analiz nadzorczych dzięki wykorzystaniu narzędzi należących do osób trzecich. Do źródeł tych należą zewnętrzni dostawcy danych oraz rozwiązania dostępne w EBC i Eurosystemie. Korzyści płynące z poszerzenia źródeł danych i informacji obejmują m.in. możliwość (i) uzupełnienia danych pochodzących ze sprawozdawczości nadzorczej, (ii) uzyskania efektu synergii dzięki wykorzystaniu innych źródeł danych, (iii) krzyżowej weryfikacji danych nadzorczych.

Posunęło się naprzód opracowanie pojęć kwantyfikacji kapitału i płynności w ramach procesu SREP. Podejście przyjęte w Jednolitym Mechanizmie Nadzorczym polega na kwantyfikacji wymogów kapitałowych w odniesieniu do rodzajów ryzyka objętych minimalnymi wymogami regulacyjnymi (filar 1) oraz do dodatkowych rodzajów ryzyka, które nie są objęte wymogami minimalnymi (filar 2). Ryzyko kwantyfikuje się zgodnie z zasadami SREP obowiązującymi w Jednolitym Mechanizmie Nadzorczym, z wykorzystaniem informacji pochodzących z systemu oceny ryzyka (Risk Assessment System, RAS) oraz procesu wewnętrznej oceny adekwatności kapitałowej (Internal Capital Adequacy Assessment Process, ICAAP).

Posunęły się też naprzód prace nad testowaniem wstępnej metodyki kwantyfikacji z użyciem danych zebranych od właściwych organów krajowych. Prace te objęły analizę wpływu poszczególnych koncepcji metodycznych oraz kalibrację i przetestowanie poszczególnych metod kwantyfikacji ryzyka. Testy były ponadto powiązane z opracowaniem narzędzi obliczeniowych oraz formularzy do sprawozdań wewnętrznych, a także z procesami decyzyjnymi. Działania te są częścią szerszych prac informatycznych na potrzeby Jednolitego Mechanizmu Nadzorczego.

W załączniku do instrukcji nadzoru zostanie szczegółowo opisana metodyka czynności kontrolnych na miejscu, co zapewni realizującym je zespołom wskazówki na temat różnych aspektów oceny oraz pozwoli określić cele, techniki i wyniki kontroli. Celem nadrzędnym jest zapewnienie spójności ocen i działań nadzorczych wynikających z kontroli przez ujednolicenie procedur i stworzenie jasnych zasad prowadzenia tych działań. Tematy poruszone w załączniku metodycznym należą do następujących kategorii (zgodnie z metodyką oceny ryzyka):

- ryzyko kredytowe
- ryzyko rynkowe
- ryzyko operacyjne (w tym informatyczne i związane z outsourcingiem)
- zarządzanie i zasady kontroli wewnętrznej (w tym zarządzanie wewnętrzne, kontrola ryzyka, wynagrodzenia, audyt wewnętrzny i zapewnienie zgodności z przepisami)
- ryzyko płynności i kapitał (proces oceny obliczania wymogu kapitałowego i przegląd ICAAP).

Na podstawie własnego osądu inspektorzy mogą w razie potrzeby wyodrębniać bardziej szczegółowe podkategorie.

Metodyka czynności kontrolnych na miejscu w Jednolitym Mechanizmie Nadzorczym nie ma być statyczna, lecz będzie z czasem ewoluować i podlegać aktualizacji. EBC zamierza, po konsultacji z właściwymi organami krajowymi, regularnie weryfikować i aktualizować przyjętą metodykę, tak aby była ona zgodna z podstawowymi zasadami podejścia opartego na ryzyku i współmierności oraz uwzględniała inne istotne zagrożenia.

5.2 OPRACOWANIE PUBLICZNEGO PRZEWODNIKA PO PRAKTYKACH NADZORCZYCH

Trwają prace nad przeznaczonym do użytku publicznego dokumentem pod tytułem *Guide to supervisory practices and methodologies in the Single Supervisory Mechanism* (Przewodnik po praktyce i metodyce nadzoru w Jednolitym Mechanizmie Nadzorczym), którego głównym celem jest objaśnienie istotnych funkcji, zadań i procesów Mechanizmu. Przewodnik zapewni nadzorowanym podmiotom jasność w kwestii zasad oceny nadzorczej, przyczyniając się w ten sposób do zmniejszenia niepewności co do funkcjonowania Mechanizmu i oczekiwań organów nadzoru. Jednocześnie pozwoli Mechanizmowi spełnić spoczywające na nim wymagania dotyczące publikowania informacji, o których mowa w szczególności:

- w porozumieniu międzyinstytucjonalnym między Parlamentem Europejskim a EBC, zawierającym wymóg, by EBC opublikował „na swojej stronie internetowej przewodnik po swoich praktykach nadzorczych”
- w ramowych zasadach EUNB dotyczących ujawniania informacji nadzorczych, zgodnie z którymi na mocy art. 143 ust. 1 lit. c) dyrektywy CRD IV wymaga się ogłaszania „ogólnych kryteriów i metod” stosowanych w procesie SREP.

W przewodniku zostaną ujęte następujące obszary tematyczne:

- Jednolity Mechanizm Nadzorczy jako pierwszy filar europejskiej unii bankowej
- nadrzędne cele, zakres terytorialny, instytucjonalny i funkcjonalny oraz główne zasady funkcjonowania Jednolitego Mechanizmu Nadzorczego
- pojęcia instytucji istotnej i mniej istotnej oraz odpowiednie kryteria
- główne akty prawne regulujące funkcjonowanie Jednolitego Mechanizmu Nadzorczego i powiązania między nimi
- praktyczne aspekty działania Jednolitego Mechanizmu Nadzorczego
- główne struktury i organy EBC
- współpraca między EBC a właściwymi organami krajowymi z uczestniczących państw członkowskich
- dwa podejścia do nadzorowania instytucji istotnych i mniej istotnych oraz podział zadań między EBC i właściwymi organami krajowymi dla każdego podejścia
- rozwiązania organizacyjne w obrębie EBC
- współpraca między Jednolitym Mechanizmem Nadzorczym a innymi organami
- pojęcie bliskiej współpracy jako formy przystąpienia do Jednolitego Mechanizmu Nadzorczego państw członkowskich, których walutą nie jest euro
- główne zadania nadzorcze w poszczególnych obszarach nadzoru, ich cele, częstotliwość i pożądane wyniki (z rozróżnieniem na nadzór nad instytucjami istotnymi i mniej istotnymi)
- procedury mające ułatwić nadzór i zapewnić jego spójność w całym Jednolitym Mechanizmie Nadzorczym
- główne zasady proceduralne, w tym dotyczące punktów dostępu i reżimu językowego
- podstawowe cechy wspólnej metodyki Jednolitego Mechanizmu Nadzorczego w zakresie oceny ryzyka oraz kwantyfikacji wymogów kapitałowych i płynnościowych.

Przewodnik ma zostać wydany z odpowiednim wyprzedzeniem przed rozpoczęciem funkcjonowania Jednolitego Mechanizmu Nadzorczego.

6 PRZYGOTOWANIE INNYCH OBSZARÓW ZADANIOWYCH

6.1 RAMOWE ZASADY DOTYCZĄCE PRZEKAZYWANIA DANYCH NADZORCZYCH

Wewnętrzna instrukcja sprawozdawczości nadzorczej Jednolitego Mechanizmu Nadzorczego, przedstawiająca metodykę sprawozdawczości nadzorczej i opisująca zasady ramowe dotyczące danych i sprawozdań, została w kwietniu zatwierdzona przez Radę ds. Nadzoru jako dokument dynamiczny. Ponieważ głównym kryterium określenia zasad sprawozdawczości nadzorczej były dane potrzebne do prowadzenia scentralizowanego systemu oceny ryzyka (RAS), zmienne uwzględnione w zasadach sprawozdawczości zostały podzielone na kategorie według profilu ryzyka banku.

Rada ds. Nadzoru zgodziła się, by na początku marca rozpocząć trzecią pilotażową operację zbierania danych (SSM Pilot Exercise, SPE-3), w celu kontynuacji i dopracowania przygotowań, zwłaszcza dotyczących systemu RAS. Głównym celem operacji SPE-3 jest dalsze ulepszenie metodyk, które będą stosowane w systemie RAS. Zakres danych został dokładnie uzgodniony z właściwymi organami krajowymi. Zebranie najnowszych danych (stan na koniec grudnia 2013 r.) jest bardzo ważne dla prowadzonego wydłużania szeregu czasowego, który jest obecnie dość krótki. Co ważne, operacja SPE-3 będzie też pomocna w pracach na etapie przejściowym prowadzonych przez nowo utworzone wspólne zespoły nadzorcze, które będą dzięki temu mogły wykorzystać ten szereg danych we własnych przygotowaniach. Operacja ta pomoże bankom, właściwym organom krajowym i EBC przygotować się do regularnego zbierania danych w przyszłości. Dokłada się wszelkich starań, by sprawnie koordynować wnioski o dane oraz unikać dublowania czynności i powtarzania prac przeprowadzonych w innych operacjach zbierania danych.

Kolejnym ważnym realizowanym obecnie zadaniem jest stworzenie ramowych zasad dotyczących danych w odniesieniu do mniej istotnych instytucji. Główna trudność w tej kwestii polega na znalezieniu punktu równowagi między uzyskaniem sensownego zbioru danych a nieprzeciążaniem banków, zwłaszcza tych mniejszych.

Obecnie wdrażany jest system Supervisory Banking (SUBA) do odbioru metadanych i danych nadzorczych przez EBC. System ten będzie służył do przechowywania, przetwarzania, weryfikacji, sprawdzania spójności, ochrony poufności i rozpowszechniania danych. Będzie on zgodny z technicznymi standardami wdrożeniowymi EUNB w zakresie sprawozdawczości nadzorczej (opublikowanymi przez EUNB w lipcu 2013 r.) oraz stopniowo przystosowywany do odbioru innych regularnych danych nadzorczych, które nie zostały ujednolicone przez

EUNB. W systemie tym będzie też możliwe przechowywanie danych o bankach na poziomie zarówno jednostkowym, jak i skonsolidowanym (grupowym).

Pierwszy etap wdrożenia ma się zakończyć do lipca 2014 r. System będzie połączony z Rejestrem Instytucji i Podmiotów Powiązanych (Register of Institutions and Affiliates Database, RIAD), który ma zawierać informacje o instytucjach oraz główne dane biznesowe o bankach i o składzie grup bankowych (tj. dane referencyjne). Będzie też bezpośrednio wspomagać wykonywanie takich zadań jak identyfikacja istotnych grup bankowych, które zostaną objęte nadzorem bezpośrednim EBC.

6.2 RAMOWE ZASADY DOTYCZĄCE OPŁAT NADZORCZYCH

Zgodnie z rozporządzeniem w sprawie Jednolitego Mechanizmu Nadzorczego EBC będzie nakładać roczne opłaty na instytucje kredytowe mające siedzibę w uczestniczącym państwie członkowskim oraz na oddziały założone w uczestniczących państwach członkowskich przez instytucje kredytowe z siedzibą w nieuczestniczącym państwie członkowskim. Rozwiązania dotyczące obliczania opłat w Jednolitym Mechanizmie Nadzorczym mają zostać ustalone przez EBC w rozporządzeniu określającym zasady i procedury regulujące nakładanie opłat związanych z Mechanizmem, aby zapewnić efektywność kosztową i proporcjonalność, zgodnie ze standardami przejrzystości.

Od czasu wydania poprzedniego raportu kwartalnego o Jednolitym Mechanizmie Nadzorczym EBC opracował projekt rozporządzenia w sprawie opłat nadzorczych, w którym uwzględnione zostały następujące istotne kwestie:

- kryteria określania ogólnej kwoty rocznej opłaty nadzorczej
- rozwiązania dotyczące obliczania rocznej opłaty nadzorczej od nadzorowanych podmiotów
- procedura pobierania rocznej opłaty nadzorczej.

Rozpoczęły się rozmowy z właściwymi organami krajowymi w sprawie projektu tego rozporządzenia. Następnym krokiem będzie sfinalizowanie propozycji metodyki naliczania opłat nadzorczych przez EBC oraz poddanie projektu rozporządzenia EBC w tej sprawie otwartym konsultacjom społecznym. Przewiduje się rozpoczęcie konsultacji do końca maja 2014 r.

6.3 INFRASTRUKTURA INFORMATYCZNA

Tworzenie nowych procesów i operacji biznesowych na potrzeby Jednolitego Mechanizmu Nadzorczego jest wspierane przez następujące informatyczne obszary zadaniowe.

- **Wspólne usługi informatyczne:** w tymczasowych biurach pracowników Jednolitego Mechanizmu Nadzorczego zainstalowano nowe stacje robocze; do końca jesieni 2014 r. planuje się podłączenie w sumie 1100 stacji. Właściwe organy krajowe będą się łączyć z aplikacjami Jednolitego Mechanizmu Nadzorczego poprzez CoreNet – infrastrukturę sieciową Eurosystemu/ESBC używaną obecnie przez krajowe banki centralne (z wyjątkiem kilku właściwych organów krajowych, dla których konieczne może być inne rozwiązanie). Teraz analizowane są możliwe warianty wymiany podpisanych i zaszyfrowanych wiadomości z właściwymi organami krajowymi spoza ESBC.
- **Współpraca, sekwencja czynności i zarządzanie informacjami:** obecnie realizowany jest projekt informatyczny w zakresie zarządzania danymi kontaktowymi i obsługi zapytań (e-Contact). Przewiduje się, że pierwsze funkcje tego systemu zostaną uruchomione przed końcem maja 2014 r. Równolegle nadal trwają prace nad poprawą dostępu do systemu zarządzania aktami i dokumentami EBC (DARWIN) właściwych organów krajowych niebędących częścią krajowych banków centralnych.
- **Zarządzanie zasobami (ERP):** przedstawiciele poszczególnych pionów określili wstępne wymagania biznesowe i potencjalne rozwiązania dotyczące budżetu Jednolitego Mechanizmu Nadzorczego, jego struktury organizacyjnej i zmian związanych ze sprawozdawczością. Obecnie trwa ich opracowywanie, a na najbliższe miesiące przewiduje się kolejne aktualizacje. Jeśli chodzi o kalkulację kosztów, fakturowanie oraz pobieranie i uzgadnianie należności, jako odpowiednie rozwiązania EBC wybrał moduły SAP „Należności i zobowiązania sektora publicznego” i „Zarządzanie podatkami i przychodami”. Obecnie trwają prace nad pierwszym z wymienionych modułów, w których pomaga regularna wymiana informacji z przedstawicielami poszczególnych pionów.
- **Zbieranie, zarządzanie jakością i analiza danych:** zakończył się etap przygotowawczy projektu dotyczącego systemu SUBA. Głównym celem tego projektu jest umożliwienie EBC otrzymywania określonych danych nadzorczych od wszystkich krajów objętych Jednolitym Mechanizmem Nadzorczym w formacie XBRL zgodnie z technicznymi standardami wdrożeniowymi EUNB. Po przygotowaniu i przeprowadzeniu kompleksowego przetargu w celu wyłonienia odpowiedniego dostawcy rozwiązań informatycznych, po wyborze potrzebnych elementów oprogramowania oraz po opracowaniu i testach technicznych prototypu systemu SUBA, aby umożliwić zbieranie i weryfikację danych nadzorczych, projekt wejdzie w fazę wdrożenia.

- *System zarządzania informacjami (Information Management System, IMAS)*: system IMAS będzie podstawą harmonizacji procesów i zapewnienia spójności nadzoru nad bankami. Zwłaszcza na początkowym etapie funkcjonowania Jednolitego Mechanizmu Nadzorczego system ten będzie odgrywać zasadniczą rolę w zapewnianiu stosowania jednolitych standardów i metodyki przez wszystkie wspólne zespoły nadzorcze. Dla wszystkich właściwych organów krajowych będzie także widowym znakiem, że Jednolity Mechanizm Nadzorczy osiągnął pełną gotowość operacyjną. Ponadto stabilne, efektywne i łatwe w stosowaniu rozwiązanie powinno zwiększyć poparcie dla Mechanizmu, na wielu poziomach. Podjęto decyzję, by jako centralny element systemu wykorzystać istniejące rozwiązanie informatyczne, które sprawdziło się w jednym z właściwych organów krajowych i zostanie dostosowane do potrzeb Jednolitego Mechanizmu Nadzorczego.

7 WSZECHSTRONNA OCENA

Od czasu publikacji poprzedniego raportu kwartalnego poczynione zostały znaczne postępy w kwestii wszechstronnej oceny. Trzy główne cele tej operacji to:

- zapewnić przejrzystość przez poprawę jakości dostępnych informacji o stanie banków
- wskazać i wdrożyć, stosownie do potrzeb, niezbędne działania naprawcze
- wzmocnić zaufanie przez zapewnienie wszystkich interesariuszy, że stan banków jest zasadniczo dobry i są one wiarygodne.

W ujęciu metodycznym głównymi elementami oceny są przegląd jakości aktywów i test warunków skrajnych.

Cały proces formalnie rozpoczął się wraz z przyjęciem decyzji EBC/2014/3 z dnia 4 lutego 2014 r. wskazującej instytucje kredytowe, które podlegają wszechstronnej ocenie. Decyzję tę podjęła Rada Prezesów na podstawie propozycji Rady ds. Nadzoru.

Aby ocena mogła się zakończyć przed listopadem 2014 r., kiedy nadzór zacznie być prowadzony w ramach Jednolitego Mechanizmu, w ostatnich miesiącach zamknięto kilka ważnych etapów prac i uruchomiono najważniejsze procesy, co opisano poniżej.

7.1 UKOŃCZENIE WYBORU PORTFELI DO PRZEGLĄDU JAKOŚCI AKTYWÓW

Zakończył się pierwszy etap przeglądu jakości aktywów, czyli wybór portfeli, które zostaną poddane badaniu. Wyboru na podstawie podejścia opartego na ryzyku dokonały w ścisłej

współpracy właściwe organy krajowe i EBC – te pierwsze zgłosiły do Centralnego Biura Zarządzania Projektem (Central Project Management Office, CPMO) w EBC propozycje, które zostały omówione na spotkaniach dwustronnych, po czym uzgodniono ostateczny wybór. Łączne aktywa ważne ryzykiem wybranych do przeglądu portfeli prowadzonych na potrzeby księgi bankowej wynoszą około 3,7 bln EUR, co odpowiada 58% łącznych aktywów ważonych ryzykiem kredytowym wszystkich banków objętych przeglądem.

Ponadto 29 banków mających znaczne ekspozycje z tytułu księgi handlowej jest poddanych specjalnie zaprojektowanemu przeglądowi jakości aktywów znajdujących się w tych księgach. Ten element procesu składa się z przeglądu jakościowego podstawowych procesów w ramach księgi bankowej, połączonego z przeglądem ilościowym najważniejszych modeli wyceny instrumentów pochodnych. W przeglądzie jakościowym ocenia się skuteczność i adekwatność głównych procesów stosowanych przez banki do obliczania i monitorowania wartości godziwej wszystkich pozycji księgi handlowej. Przegląd ilościowy skupia się na solidności najważniejszych modeli wyceny stosowanych do instrumentów pochodnych z grupy trzeciej. Zakończył się dobór odpowiednich modeli wyceny.

7.2 URUCHOMIENIE PROJEKTU I WSPÓŁPRACA TRANSGRANICZNA

Uruchomienie struktur projektu i odpowiednich zasobów na szczeblu krajowym ukończono na czas, tak że etap wykonawczy przeglądu jakości aktywów mógł się rozpocząć w terminie. Właściwe organy krajowe zakończyły już nabór podmiotów zewnętrznych (konsultantów i audytorów), które będą wspierać ten proces. Realizację projektu na szczeblu krajowym będą koordynować krajowe biura zarządzania projektem pod nadzorem krajowych komitetów sterujących. Jak opisano w poprzednim raporcie kwartalnym, obie struktury krajowe podlegają odpowiednim strukturom centralnym w EBC: Centralnemu Biuru Zarządzania Projektem (CPMO) i Komitetowi Sterującemu ds. Wszechstronnej Oceny (CASC). Prace na miejscu w bankach są prowadzone przez zespoły kontrolne złożone z pracowników właściwych organów krajowych i audytorów. W poszczególnych państwach członkowskich zostały powołane i zaczęły już działać zespoły krajowe złożone z ekspertów EBC, których zadaniem jest pomoc techniczna i wsparcie w zapewnieniu jakości na szczeblu krajowym i centralnym.

Zakończono opracowywanie ram współpracy między organami państw macierzystego i przyjmującego w zakresie wszechstronnej oceny i poczyniono odpowiednie ustalenia dwustronne między organami nadzoru. Ma to podstawowe znaczenie dla przeprowadzenia przeglądu jakości aktywów, gdyż wiele spośród objętych nim instytucji działa w skali międzynarodowej i posiada portfele aktywów zagranicznych, także poddawane ocenie. Ustalenia dotyczą współpracy między właściwymi organami krajowymi z różnych państw

członkowskich należących do Jednolitego Mechanizmu Nadzorczego oraz między właściwymi organami krajowymi należącymi do Mechanizmu a organami nadzoru nieobjętymi jego zasięgiem, zarówno z UE, jak i spoza niej. W EBC przeprowadzono serię warsztatów z udziałem odpowiednich organów spoza Jednolitego Mechanizmu Nadzorczego, aby omówić i uzgodnić szczegóły współpracy; wzięły w nich udział także EUNB, Komisja Europejska oraz Europejski Urząd Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych (EUNGiPW).

7.3 PUBLIKACJA INSTRUKCJI DO ETAPU 2

11 marca 2014 r. w serwisie internetowym EBC opublikowano instrukcję przedstawiającą metodykę prowadzenia przeglądu jakości aktywów na etapie wykonawczym (etap 2). Dokument ten obejmuje dziesięć modułów prac, które mają zostać ukończone na tym etapie, w tym procedury dotyczące:

- weryfikacji danych i sprawdzania danych wejściowych do modelu
- wyceny istotnych ekspozycji i zabezpieczeń oraz określania potrzebnych rezerw
- stosowania benchmarków branżowych do oceny wartości rynkowej
- zapewniania jakości i śledzenia postępów w celu terminowego ukończenia prac.

Instrukcja ta stanowi jednolity punkt odniesienia dla wszystkich uczestników tej operacji i przedstawia konkretne wskazówki dotyczące przeprowadzania jej kolejnych kroków. Przed opublikowaniem instrukcja przeszła gruntowną ocenę techniczną i została dopracowana z udziałem właściwych organów krajowych i firm audytorskich.

7.4 REALIZACJA PRZEGLĄDU JAKOŚCI AKTYWÓW, ZAPEWNIENIE JAKOŚCI ORAZ POUFNOŚĆ DANYCH

Zespoły kontrolne rozpoczęły prace na miejscu w lutym, a pierwszy moduł (przegląd procesów, zasad i rachunkowości) zamknęły przed końcem marca. Obecnie prowadzone są weryfikacja integralności danych i przegląd dokumentacji kredytowej, a w połowie kwietnia rozpoczęła się analiza rezerw zbiorczych. EBC zdaje sobie sprawę z tego, że konieczność przekazania dużej ilości danych granularnych w stosunkowo krótkim okresie wiąże się z dużym obciążeniem banków. Centralne Biuro Zarządzania Projektem starało się ograniczyć ilość danych w formularzach, tak aby zminimalizować obciążenie sprawozdawcze bez szkody dla jakości całej operacji. EBC rozpoczął już i będzie kontynuować do końca procesu bezpośrednie rozmowy z wyższym kierownictwem banków objętych oceną.

Kwestią szczególnie ważną dla zachowania integralności i porównywalności wyników wszechstronnej oceny oraz zapewnienia równych warunków wszystkim instytucjom we wszystkich krajach jest proces zapewnienia jakości. W związku z tym przyjęto dla tego procesu następujące trzystopniowe podejście:

- Zespoły kontrolujące banki odpowiadają za weryfikację jakości informacji przekazywanych do właściwych organów krajowych.
- Zespoły pomocy technicznej i zapewnienia jakości z właściwych organów krajowych oraz zespoły krajowe z EBC prowadzą dalsze sprawdzanie i weryfikację dla wszystkich podlegających im banków.
- Działające w EBC Centralne Biuro Zarządzania Projektem ocenia jakość informacji krajowych przekazywanych do centrali, a także przeprowadza sprawdzanie i analizy porównawcze na poziomie krajów.

Kolejną istotną kwestią jest zapewnienie poufnego traktowania wszystkich danych przekazywanych w ramach wszechstronnej oceny. Ma to służyć zarówno ochronie praw instytucji objętych oceną, jak i utrzymaniu porządku w procesie komunikacji, aby zapobiec wyciekowi informacji. Wszystkie podmioty zaangażowane w prowadzenie wszechstronnej oceny podpisały umowy o zachowaniu poufności, zaś EBC dokłada znacznych starań, by zapewnić bezpieczeństwo przekazywania i przechowywania danych oraz wykluczyć możliwość nieupoważnionego dostępu do nich.

7.5 TEST WARUNKÓW SKRAJNYCH

W komunikacie prasowym wydanym 3 lutego 2014 r. EBC potwierdził główne parametry testów warunków skrajnych, przedstawione przez EUNB 31 stycznia 2014 r. Próg kapitałowy dla scenariusza bazowego będzie wynosić 8% kapitału podstawowego Tier 1 (CET1), a dla scenariusza niekorzystnego – 5,5% CET1. Test warunków skrajnych przeprowadzany w krajach objętych Jednolitym Mechanizmem Nadzorczym, będący jednym z dwóch głównych elementów wszechstronnej oceny, będzie uwzględniać wyniki przeglądu jakości aktywów.

Horyzont czasowy testów będzie wynosić trzy lata (od grudnia 2013 r. do grudnia 2016 r.). Scenariusz bazowy testu warunków skrajnych opracowała Komisja Europejska. Natomiast scenariusz niekorzystny, podobnie jak w poprzednich testach, został przedstawiony przez Europejską Radę ds. Ryzyka Systemowego (ERRS), w ścisłej współpracy z EBC i EUNB. Szczegóły scenariuszy zostały ogłoszone 29 kwietnia 2014 r.

7.6 DOPUSZCZALNE SPOSOBY POKRYWANIA NIEDOBORU KAPITAŁU

W komunikacie prasowym wydanym 29 kwietnia 2014 r. EBC wyjaśnił, jakie środki będą musiały zostać zastosowane przez banki – zwłaszcza w odniesieniu do terminów i dopuszczalnych instrumentów kapitałowych – w sytuacji, gdy ich współczynnik kapitałowy określony w wyniku wszechstronnej oceny nie osiągnie określonych progów.

Banki, w których stwierdzono niedobór kapitału, powinny przedstawić plany kapitałowe ze szczegółowym opisem działań naprawczych. Niedobór kapitału stwierdzony w przeglądzie jakości aktywów lub teście warunków skrajnych opartym na scenariuszu bazowym powinien zostać pokryty w ciągu sześciu miesięcy, natomiast niedobór wykazany w teście warunków skrajnych opartym na scenariuszu niekorzystnym – w ciągu dziewięciu miesięcy. Terminy sześciu lub dziewięciu miesięcy będą liczone od dnia ogłoszenia wyników wszechstronnej oceny, co nastąpi w październiku 2014 r.

Jeśli chodzi o instrumenty kapitałowe, jakie mają zostać zastosowane, to niedobór kapitału stwierdzony na podstawie przeglądu jakości aktywów i scenariusza bazowego testu warunków skrajnych może zostać pokryty wyłącznie przy użyciu instrumentów zaliczanych do kapitału podstawowego Tier 1 (CET1), według definicji zawartej w art. 50 rozporządzenia w sprawie wymogów kapitałowych. Niedobór kapitału stwierdzony na podstawie scenariusza niekorzystnego testu warunków skrajnych może zostać pokryty przy użyciu instrumentów CET1 lub instrumentów podlegających zamianie lub obniżeniu wartości, spełniających wymogi art. 52 wyżej wymienionego rozporządzenia (tj. dodatkowych instrumentów Tier 1). Zastosowanie dodatkowych instrumentów Tier 1 nie może przekroczyć 1% łącznych aktywów ważonych ryzykiem, zgodnie z następującymi zasadami¹⁶:

- instrumenty, dla których zdarzenie inicjujące zachodzi przy wartości poniżej 5,5% CET1 – 0% łącznych aktywów ważonych ryzykiem
- instrumenty, dla których zdarzenie inicjujące zachodzi przy wartości równej lub wyższej niż 5,5%, a niższej niż 6% CET1 – do 0,25% łącznych aktywów ważonych ryzykiem
- instrumenty, dla których zdarzenie inicjujące zachodzi przy wartości równej lub wyższej niż 5,5, a niższej niż 7% CET1 – do 0,5% łącznych aktywów ważonych ryzykiem
- instrumenty, dla których zdarzenie inicjujące zachodzi przy wartości równej lub wyższej niż 7% CET1 – do 1% łącznych aktywów ważonych ryzykiem.

¹⁶ Przykład, w jaki sposób progi te należy stosować, podano w opracowaniu dotyczącym wszechstronnej oceny opublikowanym 29 kwietnia wraz z wyżej wspomnianym komunikatem prasowym.

8 ODPOWIEDZIALNOŚĆ

W rozporządzeniu w sprawie Jednolitego Mechanizmu Nadzorczego i porozumieniu międzyinstytucjonalnym między Parlamentem Europejskim a EBC ustanowiono jasne procedury powoływania przewodniczącego i wiceprzewodniczącego Rady ds. Nadzoru. W dniu 11 lutego 2014 r. Rada UE na podstawie propozycji Rady Prezesów EBC mianowała Sabine Lautenschläger, która jest członkiem Zarządu EBC, wiceprzewodniczącą Rady ds. Nadzoru. Wcześniej – 5 lutego 2014 r. – kandydatkę zaakceptował Parlament Europejski, po wysłuchaniu jej przed Komisją Gospodarczą i Monetarną (ECON), które odbyło się 3 lutego.

Rozporządzenie w sprawie Jednolitego Mechanizmu Nadzorczego przewiduje różne formy rozliczania się z odpowiedzialności przed Parlamentem Europejskim i Radą UE. Główną formą będą regularne wysłuchania i organizowane doraźnie wymiany poglądów z udziałem przewodniczącej Rady ds. Nadzoru na forum komisji ECON i Eurogrupy.

Przewodnicząca Rady ds. Nadzoru Danièle Nouy przedstawiła pierwszy raport kwartalny o Jednolitym Mechanizmie Nadzorczym Parlamentowi Europejskiemu podczas zorganizowanej w tym celu doraźnej wymiany poglądów 4 lutego 2014 r., a Radzie UE – na posiedzeniu ECOFIN 18 lutego 2014 r. W dniu 18 marca 2014 r. odbyło się pierwsze regularne wysłuchanie pani Nouy przed komisją ECON, podczas którego przewodnicząca przedstawiła postępy przygotowań do utworzenia Jednolitego Mechanizmu Nadzorczego i przeprowadzenia wszechstronnej oceny oraz wzięła udział w wymianie poglądów na ten temat. EBC opublikował także pisemne odpowiedzi przewodniczącej na pytania posłów z Parlamentu Europejskiego otrzymane niedługo przed wysłuchaniem.

Pani Nouy przedstawiła także informacje o ustanowieniu Jednolitego Mechanizmu Nadzorczego i postępach wszechstronnej oceny w dniach 25 marca 2014 r. na posiedzeniu Forum Stabilności Finansowej Komitetu Ekonomiczno-Finansowego oraz 2 kwietnia 2014 r. na nieformalnym posiedzeniu Rady ECOFIN. Od 4 listopada 2014 r., gdy EBC zacznie w pełni realizować zadania nadzorcze, Jednolity Mechanizm Nadzorczy będzie rozliczać się z odpowiedzialności przed Eurogrupą w obecności przedstawicieli uczestniczących w Mechanizmie państw członkowskich spoza strefy euro.

Zgodnie z porozumieniem międzyinstytucjonalnym (część V), w dniu 4 lutego 2014 r. Parlament Europejski otrzymał projekt rozporządzenia ramowego, przed przekazaniem go do konsultacji społecznych, które rozpoczęły się 7 lutego.

Porozumienie stanowi, że właściwa komisja Parlamentu ma otrzymywać protokoły obrad Rady ds. Nadzoru po każdym jej posiedzeniu. Jako że protokoły te są zwykle sporządzane i zatwierdzane miesiąc po posiedzeniu, w omawianym okresie EBC przekazał protokoły

z posiedzeń za okres od stycznia do połowy marca 2014 r. Dokumenty te zostały opatrzone klauzulą poufności „ECB-Confidential”. Warto w tym kontekście przypomnieć, że zgodnie z porozumieniem międzyinstytucjonalnym (część I) Parlament Europejski „wdraża działania ochronne i środki odpowiadające stopniowi wrażliwości informacji lub dokumentów pochodzących z EBC” i „zwraca się do EBC o zgodę na ujawnienie informacji dodatkowym osobom lub instytucjom” innym niż członkowie komisji ECON otrzymujący te informacje.

9 KOLEJNE KROKI I WYZWANIA

Przed publikacją trzeciego raportu kwartalnego, która jest zaplanowana na początek sierpnia 2014 r., EBC zamierza zająć się następującymi kwestiami:

- ukończeniem propozycji metodyki obliczania opłat nadzorczych dla EBC oraz projektu rozporządzenia EBC w sprawie opłat nadzorczych przeznaczonego do konsultacji społecznych – przed ich rozpoczęciem projekt rozporządzenia, zgodnie z porozumieniem międzyinstytucjonalnym, zostanie przekazany właściwej komisji Parlamentu Europejskiego
- naborem pierwszej grupy pracowników nadzoru (ok. 280 osób) oraz powołaniem koordynatorów wspólnych zespołów nadzorczych
- opracowaniem i zatwierdzeniem wewnętrznych zasad EBC dotyczących rozdziału funkcji oraz wymiany informacji.

Poniższa tabela oprócz ważnych etapów prac opisanych powyżej przedstawia także te, które będą realizowane w ostatnich trzech miesiącach etapu przejściowego, czyli do 4 listopada 2014 r., kiedy EBC przystąpi do wykonywania zadań nadzorczych.

Ważne etapy prac

Czynności	Termin
Rozpoczęcie konsultacji społecznych projektu rozporządzenia EBC w sprawie opłat nadzorczych	koniec maja 2014 r.
Powołanie koordynatorów wspólnych zespołów nadzorczych	maj/czerwiec 2014 r.
Nabór pierwszej grupy pracowników nadzoru (ok. 280 osób)	początek lata 2014 r.
Etap testów w zakresie przekazywania danych nadzorczych	lato 2014 r.
Wewnętrzne zasady EBC dotyczące rozdziału funkcji oraz wymiany informacji	lato 2014 r.
<i>Trzeci raport kwartalny dla Parlamentu Europejskiego, Rady UE i Komisji Europejskiej</i>	<i>sierpień 2014 r.</i>
Ogłoszenie listy istotnych banków	przed 4 września 2014 r.
Nabór drugiej grupy pracowników nadzoru (ok. 300 osób)	koniec lata 2014 r.
Decyzja EBC w sprawie wyboru członków Administracyjnej Rady Odwoławczej	(najpóźniej) wrzesień 2014 r.
Przegląd zasad etyki zawodowej EBC (w tym zasad dotyczących pracowników i kierownictwa EBC zaangażowanych w nadzór bankowy)	październik 2014 r.
Wyniki wszechstronnej oceny	październik 2014 r.
Rozporządzenie EBC w sprawie opłat nadzorczych	październik 2014 r.
Publikacja przewodnika EBC po praktykach nadzorczych	przed końcem października 2014 r.
<i>Czwarty raport kwartalny dla Parlamentu Europejskiego, Rady UE i Komisji Europejskiej</i>	<i>listopad 2014 r.</i>
Rozpoczęcie działań nadzorczych	4 listopada 2014 r.